

χησεν. Εἶνε, φαίνεται, ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Μὲ καλοῦσι δὲ νὰ παρακαθῆτω καὶ μετὰσχῶ τῆς τραπέζης, ὅπερ ἐγὼ μετὰ μεγίστης, ἐνοσεῖται, προθυρίας καὶ λίαν ἀπρένως ἀποδέχομαι, τὴν μόνην εὐκαιρίαν τοῦ νὰ ἴδω πάλιν τὴν σύμμικτον ἐκείνην νεολαίαν.

Ἐκάθησα ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν καθηγητῶν ἐπὶ ἐξέδρας ἐξ ἧς φαίνεται πᾶν ὅ,τι γίνεται ἐν τῷ ἐστιατορίῳ. Νέοι καὶ νεάνιδες, εἰσέρχονται καὶ καταλαμβάνουσι τὰς ἔδρας τῶν πλησίον ἀλλήλων, καὶ ἄρχονται τοῦ ἔργου, μασσοῦντες, συνδιαλεγόμενοι, γελῶντες; καὶ ταῦτα πάντα μετὰ πολλῆς ὀρέξεως καὶ πλείονος θορύβου.

Ἀπέναντί μου δεκαεπταέτης κύριος κάθηται ἔχων ἐνθεν καὶ ἐνθεν δύο ξανθούλας, τριψῖδια ζωηροτάτων ρυτιζνωμιῶν καὶ θελατικωτάτων, ὡσεὶ ὠρέγεσο νὰ τὰς βλέπῃς καὶ ἂν ἦτο τρόπος νὰ τὰς φωτογραφῆσῃς.

Ἄλλὰ, φεῦ! πάντα καὶ αὐταὶ αἱ μᾶλλον εἰδυλλιακαὶ σκηναὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τέλος. Εἷς ἦχος τοῦ κώδωνος τοῦ διευθυντοῦ ἠκούσθη καὶ πάντες καὶ πᾶσαι διὰ μιᾶς ἠγέρθησαν καὶ ἐξήλθον.

Μετὰ τινος δὲ στιγμᾶς ἀπρηχόμην καὶ ἐγὼ ἐκ τοῦ λυκείου, θερμότερα εὐχαριστήσας τοὺς καθηγητὰς ἕνεκα τῆς ἐγκαρδίου καὶ φιλικωτάτης αὐτῶν ὑποδοχῆς.

Δὲν θὰ ἐπιχειρήσω ἐνταῦθα λεπτομερῆ μελέτην περὶ τῶν πλεονεκτημάτων ἢ τῶν ἀτοπημάτων τῆς μικτῆς τῶν δύο φύλων ἀγωγῆς. Μόνον θὰ παρατηρήσω ἀπλῶς ὅτι διὰ τοῦ συστήματος τούτου οἱ νέοι λαμβάνουσι τρόπους ἀβροτέρους καὶ ὀ χαρρικτῆρ αὐτῶν γίνεται ὀλιγώτερον δξῦς καὶ ὀρμητικὸς, τὸ δὲ πάντων σπουδαιότατον, ἕνεκα τῆς πολυτέλειας μετὰ γυναικῶν συμβιώσεως καὶ συναναστροφῆς, ἀποφοιτῶντες τοῦ σχολείου φαίνονται ἐγκρατέστεροι, καὶ δὲν προοῦνται βλεπόντες τὴν γυναῖκα ὡς τι ξένον καὶ πρωτοφανὲς ὄν, ὅπερ ἔσα ἔσα πάσχουσιν οἱ κατὰ τὴν ἐναντίαν μέθοδον σπουδάζσαντες νέοι.

Καὶ ταῦτα μὲν οἱ νέοι· ἀλλὰ δὲν βλέπομεν ὁμοίως ὀποιᾶν τινὰ ὀφέλειαν λαμβάνουσιν αἱ νεάνιδες ἐκ τῆς μετὰ τῶν ἀρρένων συμβιώσεως καὶ συναναστροφῆς. Βλάπτονται μᾶλλον, γινόμεναι υπερήφανοι καὶ ὀρητικαὶ καὶ ἀποκτῶσαι πάρα πολλὴν ἐλευθερίαν τρόπων, ὅπερ ἀπαρῆσαι.

Ἡμέραν τινὰ, ἐν Χικιάγῳ, εὐρισκόμενος ἐν ἀμερικανικῇ τινι οἰκογενεῖᾳ βλέπω εἰσερχομένην ὀψηλὴν καὶ εὐμορφοτάτην νεάνίδα. Ἀφ' οὗ προσηγόρευσε πάντας, διακρίνει ἐν τινι γωνίᾳ νέον τινὰ, σπεύδει πρὸς αὐτὸν καὶ πλήττουσα αὐτὸν διὰ τῆς πυγμῆς εἰς τὸν ὄμον, ἀναφωνεῖ.

— By Jove! old boy, wat a pleasure to see you a "A, Ohé mou, τί χαρὰ, γεροντάκι μου, πῶς σὲ βλέπω!»

Ἦσαν συμμαθηταὶ ἄλλοτε ἐν τῷ αὐτῷ σχολείῳ.

Ἐν Ἀμερικῇ πολλάκις ἤκουσα ἐγκωμιαζόμενα τὰ μικτὰ σχολεῖα ὡς πρὸς τὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν τῶν νέων οὐχὶ δὲ ὁμοίως καὶ ὡς πρὸς τὴν τῶν θηλέων. Διότι ὅ,τι ὀφελούνται οἱ νέοι τὸ καρδαίνουσιν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν νεανίδων. Δὲν πιστεύω δὲ νὰ ὕπαρχῃ ἀποζημίωσις.

*
* *

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγαπῶσι πολὺ τὰς καινοτομίας, τὸ παράδοξον καταθέλει τὴν ψυχὴν τῶν καὶ θέλουσι καὶ καλὰ νὰ ἔχωσιν αὐτοὶ ὅ,τι δὲν ὕπαρχει ἐν τῷ Παλαιῷ κόσμῳ, μετὰ περιφρονησεως προφέροντες τὸ ὄνομα τοῦτο. Ἡ μόνη δὲ ἐπιθυμία τῆς πλειονότητος τῶν Ἀμερικανῶν εἶνε νὰ ἀπαμβλύνουσι καὶ κατασυντροφίσωσι τὴν Εὐρώπην.

Ἴδου δὲ παραθέτομεν ἐν τέλει περιτοπὴν ἀμερικανικῆς τινος ἐφημερίδος θαυμασίως ἐξικονίζουσαν τὸν ἀμερικανικὸν χαρακτῆρα.

«Διδάσκαλός τις ἐν τῇ κομητείᾳ Οὐάϊτ (ἐν Ἰλλינוῦξ) εἰσήγαγεν ἐν τῷ σχολείῳ του νέον τρόπον τιμωρίας. Ὄταν μαθητῆρ τις συλλαβίξῃ κακῶς λέξιν τινὰ, ὁ μαθητῆς ὁ ἀκούων αὐτὴν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ τὴν φιλήτῃ. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς μεθόδου ταύτης εἶνε ὅτι αἱ μὲν μαθητῆραι συχνότατα λησμονοῦσι τὸ μάθημα καὶ ἀείποτε κάμνουσι λάθη, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ κάμνουσι θαυμασίας προόδους».

Τὸ διήγημα τοῦτο εἶτε ἀληθὲς εἶνε εἶτε πλαστόν, δὲν εἶνε ὁμοίως καὶ ὀλιγώτερον περιεργον.

[Ἀλφρέδος Blondel].

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

ὑπὸ δύο Ἀγγλῶν πρίγκιπων.

Ἐν τοῖς «Καιροῖς» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσιεύθη λεπτομερῆς ἀφήγησις τοῦ μακροῦ ταξειδίου, τὸ ὀποῖον οἱ δύο Ἀγγλοὶ πρίγκιπες Ἀλβέρτος Βικτωρ καὶ Γεώργιος, υἱοὶ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας, ἐξέτελεσαν ἐπιβαίνοντες τοῦ ἀτμοπλοίου «Bacchante», ὅπως διακύνουσιν ὡς ἀπλοὶ δόκιμοι τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ναυτικῆς αὐτῶν ὕπηρεσίας καὶ μορφώσεως. Ἡ θαλασσοπορία αὕτη διήρκεσεν ἐπὶ δύο περίπου ἔτη, αἱ δὲ περιστάσεις ὕφ' ἃς ἐξτελέσθη εἶνε τοιαῦται, ὡστε δικαίως δύνανται οἱ δύο νεαροὶ πρίγκιπες νὰ καυχῶνται ὅτι ἡ ναυτικὴ αὐτῶν αὕτη ὕπηρεσία δὲν ἔγεινεν ἀπλῶς διὰ τὸν τύπον. Διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ ἀτμόπλοιον «Bacchante» οὗτινος ἐπέβαινον εἶνε ἐν τῶν χειροτέρων σκαφῶν τῆς ἀγγλικῆς μοίρας, εἰς τὴν εἶχεν ἀνατεθῆ ὁ περίπλους, οὗ μετέσχον οἱ υἱοὶ τοῦ διαδόχου τῆς Ἀγγλίας. Καὶ διὰ τοῦτο κατεορίθη ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ὡς ἐμπιστευθεὶς τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου εἰς πλοῖον τόσον κακὴν φήμην ἔχον· ἀλλ' αὐτὸς ἠθέλησεν ἵνα τὰ τέκνα του λάθωσι πείραν ἀληθῆ ἔχῃ μόνον τῶν διασκευάσεων καὶ ἀπολαύσεων τοῦ ναυτικοῦ βίου, ἀλλ' ἐνταυτῷ καὶ τῶν δοκιμασιῶν καὶ κινδύνων αὐτοῦ, ἢ δ' ἐπιθυμία αὐτοῦ αὕτη ἐξτετέλεσθη ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Τὸ ἀτμόπλοιοι κατέλιπε τὴν Ἀγγλίαν τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1880, τὴν δ' 24 Ὀκτωβρίου ναυτικὴ μοῖρα ἀποτελουμένη ἐκ τῶν σκαφῶν Ἀσταθούς, Κ. Λεοπάτρας καὶ Καρυσφόρτ ἠνώθη μετ' αὐτοῦ ἐν Βίγφ, καὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὴν Μεδέραν, ὅπου κατέπλευσαν τὴν 6 Νοεμβρίου. Ἐντεῦθεν τὴν 18 ἔφθασαν εἰς Ἅγιον Βικέντιον, τὴν δὲ 28 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ ναυτικὴ μοῖρα διήρχετο τὴν γραμμὴν τοῦ ἰσημερινοῦ.

Τὴν 22 Δεκεμβρίου οἱ πρίγκιπες εὐρίσκοντο ἐν Μοντεβιδεο τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἔνθα αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως διωργάνωσαν μεγαλοπρεπῆ χορὸν καὶ ἑορτὴν ἀγροτικὴν εἰς τιμὴν αὐτῶν. Τὴν 9 Ἰανουαρίου 1881 οἱ θαλασσοπόροι προσήγγισαν εἰς τὰς νήσους Falkland, ἔνθα ἔλαβον τὴν εἰδησιν περὶ τῆς ἀνταρσίας τῶν Βόρεις καὶ διαταγὴν νὰ πλεύσωσι πρὸς τὸ Εὐέλπι ἀκρωτήριον. Συνεπεῖα τούτου τὸ πρόγραμμα τοῦ περιπλου ἐτροποποιήθη πρὸς ὠρινῶς, ἀναβληθείσης τῆς διὰ τοῦ Βιρηνικοῦ ἐπισκέψεως εἰς Ἰαπωνίαν. Τὴν 18 Μαρτίου ἀφίκετο εἰς αὐτοὺς ἡ εἰδησις τῆς δολοφονίας τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας· διὸ τὸ ἀτμόπλοιοι ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν αὐτοῦ μεσίστιον καὶ ἐχαιρέτισε τὰ ἐν τῷ λιμένι εὐρισκόμενα Ῥωσικὰ πλοῖα, ἐνῶ οἱ νεαροὶ πρίγκιπες εἰς γραμμὴν ἐπὶ τῆς γερῆρας μετὰ τοῦ ἄλλου πληρώματος παροῦσιν ὄπλα.

Ἐν τῇ ἀποικίᾳ τοῦ Ἀκρωτηρίου οἱ πρίγκιπες Ἀλβέρτος καὶ Γεώργιος ἐπισκέφθησαν τὸν αἰχμάλωτον βασιλέα Σετιβάγιον.

Τὴν 11 Μαΐου, ἐνσκηπῆσης δεινῆς τρικυμίας, τὸ ἀτμόπλοιοι «Bacchante» ἐγένετο ἄφαντον. Τὰ λοιπὰ πλοῖα ἐξέρχονται εἰς ἀναζήτησιν αὐτοῦ, ποιοῦσιν ἀλλεπάλληλα σημεῖα κατὰ διαστήματα, ἀλλ' ἡ ἡμέρα παρέρχεται χωρὶς οὐδαμοῦ νὰ ἀνακαλύψωσι τὸ ἀπολεσθὲν πλοῖον οὔτε εἰδησιν περὶ αὐτοῦ νὰ λάβωσιν, αἱ δὲ ἀναζητήσεις ἐξακολουθοῦσιν οὕτω ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἄνευ ἀποτελέσματος. Τέλος μανθάνουσιν ὅτι τὸ ἀτμόπλοιοι, ὡς ἵνα δικαιώσῃ τὴν κακὴν φήμην ἣτις ὑπῆρχε περὶ αὐτοῦ, ἀπώλεσε δύο τῶν ναυτῶν του σαρωθέντας ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ὑπὸ τῶν μαινομένων κυμάτων, ἐνῶ ἐνταυτῷ καὶ εἰς τῶν ἰσθμῶν του εἶχε καταπέσει, καὶ εἶχεν ἀρχίσει νὰ κάμνην γερὰ, δι' ἧ ἀναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς Albany πρὸς ἐπιδιόρθωσιν, καθ' ἣν χρόνον τὰ ἄλλα πλοῖα ἀνεζήτησαν αὐτὸ κατὰ πάσαν διεύθυνσιν.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα νέαι πάλιν συγκινήσεις. Οἱ πρίγκιπες Ἀλβέρτος καὶ Γεώργιος παρ' ὀλίγον ἐπνίγοντο ἐνῶ ἐλούοντο παρὰ τὴν Μελβούρνην εὐτυχῶς καὶ τὸ ἀτύχημα τοῦτο οὐδεμίαν εἶχε δι' αὐτοὺς λυπηρὰν συνέπειαν, διότι ἀμέσως τὴν ἐπιούσαν εὐρίσκουσαν αὐτοὺς μετέχοντας μεγάλου κυνηγεσίου κατὰ τῶν ζώων καρχαροῦ, ὃ δὲ τηλέγραφος, ὅστις οὐδαμῶς λησμονεῖ νὰ τηρῇ τὴν Ἀγγλίαν ἐνήμερον εἰς ὅλα ταῦτα τὰ συμβάντα, ἀναγγέλλει ὅτι οἱ δύο πρίγκιπες ἐπερῆσαν ἐ-

ξαίρετους σισύρας πρὸς τὴν μάμμην αὐτῶν τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν. Ἀπερίγραπτος εἶνε ὁ ἐνθουσιασμὸς. Ὦν ἐπιδεικνύουσιν ἐναμίλλως αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Μελβούρνης πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ διαδόχου τοῦ βρετανικοῦ στέμματος. Δεξιώσεις, συμπόσια, παντοῖαι διασκέδασεις καὶ ἐνδείξεις συμπαθείας διοργανίζονται ἀλλεπάλληλοι πρὸς τιμὴν αὐτῶν.

Τὴν 28 Ἰουλίου οἱ πρίγκιπες ἀποβιβάζονται εἰς Σίδνεϋ, ἔνθα δεξιῶνται αὐτοῦ· ὁ πρόεδρος τοῦ νομοθετικοῦ σώματος μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως. Ἔορται, χοροὶ καὶ θεατρικαὶ παραστάσεις γίνονται χάριν αὐτῶν. Ἐπισκέπτονται τὴν κοιλάδα Lightgow, ἔνθα τὰ ἀνθρακωρυχεῖα καὶ κερματοποιεῖα ἐν Falconbridge, ἰδιοκτησίᾳ τοῦ σιρ Ἐρρίκου Πάρρ, ἕκαστος αὐτῶν φυτεύει ῥοδακινέαν ὡς ἐνηύμημα τῆς ἐκεῖθεν διαθίσεώς του. Κατὰ τὴν ἐπάνοδον δ' αὐτῶν εἰς Σίδνεϋ γίνονται δεκτοὶ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων, ὑπ' ὧν διωργάνωθη μεγάλη ἑορτὴ, αἱ δὲ νεάνιδες προσφέρουσιν αὐτοῖς ἄνθη. Εἶτα ἐπιβιβάζονται διευθυνόμενοι εἰς Βοισθάνην τῆς Κουαντλάνδης καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν νέαν βρετανικὴν ἀποικίαν τῶν νήσων Φίτζι, ὅπου γίνονται δεκτοὶ εἰς ἐπευφημίαις ὑπὸ τῶν μαύρων ὑπηκόων τῆς βασιλείσσης Βικτωρίας.

Οἱ νεαροὶ πρίγκιπες ἀποβιβάσθηντες μεταβαίνουσιν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἰθαγενῶν ἀρχηγῶν, οἵτινες καθίζουσιν αὐτοὺς ἐπὶ ψιάθων λυγαριῶν καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν τοῖς πέμπουσιν κατὰ πρόσωπον τὸν δυσώδη καπνὸν τοῦ σιγάρου αὐτῶν, θέλοντες διὰ τούτου νὰ ἐκδηλώσωσι κατὰ τὰς παρ' αὐτοῖς ἐπικρατούσας ἰδέας τὴν συμπάθειαν καὶ εὐφιλικὴν εὐπέθειαν αὐτῶν.

Ἀναχωρήσαντες ἐντεῦθεν ἐξακολουθοῦσιν τὸν περιπλου διευθυνόμενοι πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν, ἔνθα δέχεται αὐτοὺς ὁ Μικάδο μετὰ πολλῶν τιμῶν· οἱ δὲ Ἀγγλοὶ πρίγκιπες, ὅπως ἐκδηλώσωσι τὴν πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνην των, στίζουσι τοὺς βραχίονας αὐτῶν κατὰ τὸ Ἰαπωνικὸν ἔθιμον, ὅπερ οὐκ ὀλίγον ἐσκανδάλισε τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τοὺς κατοίκους ἐν γένει, γενόμενον γνωστόν.

Ἐντεῦθεν ἡ μοῖρα ἐπισκέπτεται κατὰ σειρὰν τὰς πόλεις Σαγκαΐ, Χογκόγκ, Κολόμβο, καὶ φθάνει κατὰ τὰ τέλη παρελθόντος Μαρτίου εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα δέχεται τοὺς πρίγκιπας συμπαθέστατα ὁ ἀντιβασιλεὺς Τεβφὴν πασσαῆς. Ἀφροῦ εἶδον τὸ Κάιρον καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀναχωροῦσιν εἰς Ἰόππην, καὶ περιέρχονται τὴν Ἅγιαν Γῆν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ Βρετανοῦ προξένου. Κατόπιν ἐπισκέπτονται τὰς πόλεις Βαλέα καὶ Βηρυττῶν, μετ' ἧς διευθύνονται εἰς Ἀθήνας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Σουλτάνος Ἀβδὺλ-Καμίτ παρέχει αὐτοῖς φιλοξενίαν, ἣτις τοὺς κατεργόητευσεν. Ἀναχωρήσαντες δ' ἐκεῖθεν ἐπισκέπτονται τὴν Κρήτην, τὰς Ἰονίους νήσους, τὸ Πάνορμον, Γιβραλτάρ, καὶ, μετὰ διαστῆ ἀπουσίαν, κα-

ταπλέουσιν υγιείς και ευσταλείς εις την γενέθλιον χώραν, πληρώσαντες ούτω ως απλοῖ τῆς ἀνάσσης ὑπῆκοι, τὸν φόρον τῆς ὑπηρεσίας, ἢν ὀφείλουσιν εἰς τὴν μεγάλην αὐτῶν πατρίδα.

δ.—

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κατὰ τὸν ἐν ἔτει 1690 ἐκραγέντα πόλεμον ἐναντίον τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ὁ Γάλλος στρατάρχης δούξ τοῦ Luxembourg, διοικῶν τὸν στρατὸν τῆς Φλάνδρας, κατενίκησε τρίς τοὺς ἐχθροὺς, ἐν Fleurus, Lens, και Nerwinde. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο δύσμορφος, ὁ πρίγκηψ τῶν Οὐράνξ, ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν νικήσῃ, ἔκραζε συχνάκις:

— Δὲν θὰ δυνήθῃ λοιπὸν ποτὲ νὰ τὸν κτυπήσω αὐτὴν τὸν καμπούρη;

Τοῦτο μαθὼν ὁ Luxembourg εἶπεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν.

— Πῶς τὸ εἰξέρει, ἀφοῦ ποτὲ δὲν εἶδε τὰ νῶτά μου;

* *

Κατέκρινέ τις τὴν κυρίαν Σ* ὅτι εἶνε αὐστηρὰ πρὸς τὸν φίλον τῆς Π*, ὅστις εἶνε χαρακτήρ δύστροπος και δυσάρεστος, και μόνον ἡ τιμιότης του τὸν καθιστᾷ ὑποφερτὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις.

— Εἶνε τὸσον πιστὸς φίλος σας, τῇ ἔλεγε· θὰ ἐξρίπτετο και εἰς τὰς φλόγας διὰ νὰ σᾶς σώσῃ.

— Τί νὰ σᾶς εἰπῶ, ὑπέλαβεν ἡ κυρία Σ*, οὐδέποτε πίπτω εἰς τὰς φλόγας, ἐνῶ αὐτὴς μὲ δυσαρστετεῖ διαρκῶς.

* *

Ὁ πλούσιος ἀλλὰ λίαν φιλάργυρος Κ. . . ὑποφῆρον ἀπὸ πάθος τι, ἠθέλησε νὰ ἐπωρεληθῇ ἐπισκέψῳ τινος καθ' ἣν συνήτησε περιφημον ἱατρὸν, ἵνα τοῦ ὑφαρπάσῃ συμβουλὴν διὰ τὸ πάθος του. Ἐπὶ τούτῳ ἀρχίζει συνομιλίαν μὲ τὸν ἱατρὸν εἰς ἣν ἐπιδειξίῳ παρενέειρε τὴν ἀσθενείαν του ὡσανεὶ ἐπρόκειτο περὶ τρίτου τινός.

— Ὑποθέσατε, ἱατρεῖ, λέγει, ὅτι τὰ συμπτώματα εἶνε τοιαῦτα εἰς τοιαύτην περίστασιν τί ἠθέλετε τὸν συμβουλεύσει νὰ κάμῃ;

— Τί νὰ κάμῃ; λέγει ὁ ἱατρός· φυσικώτατα θὰ τοῦ ἔλεγον νὰ συμβουλευθῇ ἕνα ἱατρὸν . . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ γῆ εἶνε ὁ μέγας βράχος, εἰς ἣν ἡ ἀνθρωπότης, ὡς ἄλλος Προμηθεὺς, εἶνε προσδεδεμένη, ἵνα καταδιβρώσκειται ὑπὸ τοῦ γυπὸς τῆς ἀμφιβολίας.

— Ὁ νυμφευόμενος δοικάζει τὸν Δόγγην τὸν μνηστευόμενον τὴν ἀδρικτικὴν θάλασσαν — ἀγνοεῖ τί κρύπτει ἐκεῖνη ἢν λαμβάνει: θησαυροὺς, μαργαρίτας, τέρατα, ἀγνώστους τρικυμίας . . .

— Ἡ μουσικὴ ἡ συνοδούσα γάμον μοι ἀναμιμνήσκει τὴν μουσικὴν τῶν εἰς μάχην ὀδευόντων στρατιωτῶν. (Heine).

* * * Οὐδεμίαν ἀπόστασις εἶνε πολὺ μακρὰ δι' ἐ-

κείνον ὅστις βαδίζει βραδέως και δὲν σπεύδει, και οὐδὲν πρᾶγμα, ὅσον και ἂν εἶνε δύσκολον, εἶνε ἀνέφικτον δι' ἐκεῖνον ὅστις γνωρίζει νὰ περιμένῃ. (La Bruyère).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Ἐνδιαφέρουσαν ἀνακοίνωσιν ἐποίησατο ἐν τῇ γεωγραφικῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Βιέννης περὶ τῆς ἐξέρεσως τῶν Κάρρων ἐξερευνητῆς πολλῶν χωρῶν τῆς Ἀφρικῆς. Διὰ πλείστων πειραμάτων ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ ὄρασις τῶν Κάρρων εἶνε σχεδὸν διπλασίως και πλέον ἰσχυροτέρα τῆς τῶν Εὐρωπαίων. Οὐδὲ ἕνα δὲ εἶδε παρ' αὐτοῖς πάσχοντα τὴν ἀσθένειαν καθ' ἣν δὲν δύναται ὁ πάσχων νὰ διακρίνῃ τὰ διάφορα χρώματα. Οἱ Ὀττεντότοι μεταχειρίζονται τριάκοντα και δύο λέξεις, ὅπως διαστείλωσιν ἀπ' ἀλλήλων τὰ χρώματα και τὰς ἀποχρώσεις αὐτῶν.

Ἡ γῆ εἰς τέσσαρα τεμάχια! Ὁ διάσημος Γάλλος ἀστρονόμος Camille Flammarion ἀγγέλλει ὅτι τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον κομήτης ἀπειλεῖ τὴν σφαιρὴν μας διὰ κατακλυσμοῦ ἀνεπανορθώτου. Θὰ ἤρκει, λέγει, ἐν κτύπημα τῆς οὐρᾶς τοῦ κομήτου τούτου ἵνα διαίρεθῇ ἡ γῆ εἰς τέσσαρα τεμάχια. Φαίνεται δὲ ὅτι τοῦτο εἶνε συμβάν οὐχὶ ἀσύνθητος ἐν τῇ πλανητικῇ ἡμῶν συστήματι, και οὐδόλως θὰ μεταβάλλῃ τὴν ἰσορροπίαν αὐτοῦ.

Οὗτω ἐσχηματίσθησαν αἱ σελήνηι τοῦ Διός.

Ἡ γῆ διαιρουμένη εἰς τέσσαρα τεμάχια, ἰδοὺ ἀπροσδόκητος λύσις τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας εἶνε κάτοχος 250,000,000 φράγκων τοποθετημένων μὲ ἀνατοκισμόν. Κέκτηται δὲ πρὸς τούτοις τὴν Ὀσθόρνην, τὸ Βελμοράλ και τὸ Λαγκάστερ, ἅτινα τῇ ἀποφέρουσιν 1,500,000 φράγκα ἐτήσιον εἰσόδημα. Λαμβάνει μισθὸν 30,000 φράγκα καθ' ἐκάστην, κατέχει ὡς κατοικίαν τὸ Οὐίνδσωρ και τὸ Βούκιγγαμ και ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν τῆς ἑξ ἑκαταμμυριάδων, ἐν οἷς και τὸ Βικτωρία — Ἀλβέρτος ἠγκυροβολημένον κατὰ τοὺς ἑνδεκα μῆνας τοῦ ἔτους ἐν τῷ λιμένι τοῦ Πρωτμουθί.

Εἰς Ἀνακτωρεῖς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Αἱ ἐλαιογραφίαι καθαρίζονται ἐντελῶς και ἀνκνῶσι τὴν στιλπνότητά του βερνικώματός των προσφιβόμεναι μὲ κρόμμυον καταμωσῆς κομμένον. Πρέπει φυσικῶς ν' ἀφαιρῶμεν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κρομμύου ἅμα ῥυπανθῇ.

Ἐὰν ἡ ἐλαιογραφία δὲν εἶνε βερνικωμένη, ἀφοῦ καθαρισθῇ καλῶς μὲ ὑγρὸν σπόγγον, ἀλείφεται μὲ τὸ ἀκόλουθον μίγμα· ἐν ποτήριον ῥακῆς, ἐν λεύκωμα ὡοῦ και 3 γραμμάρια ζαχαρέως κρυσταλλωμένης εἰς κόνιν, ἀνακτανόμενα καλῶς¹.

1. Ἐθναυροῦς τῆς Οἰκονομίας.